

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การใช้ประโยชน์ที่ดินมาก่อนที่จะมีกฎหมายรองให้ใช้บังคับผังเมืองรวม
ตามมาตรา ๒๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๙
(กรณีการขออนุญาตประกอบกิจการโรงงานผลิตพลาสติกไฟฟ้า)

สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ได้มีหนังสือ ที่ สกพ ๕๕๐๒/๗๕๗๒ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้เคยมีคำวินิจฉัยแนวทางการใช้ประโยชน์ที่ดินก่อนกฎหมายรองให้ใช้บังคับผังเมืองรวม ตามมาตรา ๒๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๙ ว่าสามารถพิจารณาได้ ๒ ประการ คือ (๑) ถ้าเป็นการดำเนินการที่ไม่มีกฎหมายห้ามหรือกำหนดหลักเกณฑ์ไว้โดยเฉพาะว่า จะต้องได้รับอนุญาตหรือได้รับอนุญาตจากหน่วยงานหรือองค์กรใดก่อน จำต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริง เป็นกรณี ๆ ไปว่าได้ใช้ประโยชน์ที่ดินตามความเป็นจริงหรือไม่ และ (๒) แต่ถ้าเป็นการดำเนินการที่มีกฎหมายห้ามหรือกำหนดหลักเกณฑ์ไว้โดยเฉพาะว่าจะต้องได้รับอนุญาตหรือได้รับอนุญาตจากหน่วยงานหรือองค์กรใดหรือต้องดำเนินการตามขั้นตอนเข่นได้ก่อน ย่อมไม่อาจถือเอกสารใช้ประโยชน์ที่ดินตามความเป็นจริงได้ ดังนั้น จึงต้องพิจารณาจากการได้รับอนุญาตหรือได้รับอนุญาต หรือการได้ปฏิบัติตามขั้นตอนของกฎหมายเป็นสำคัญ นั้น

เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (สำนักงาน กกพ.) ได้มีการประชุมหารือร่วมกับผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมืองในประเด็นเรื่องการใช้ประโยชน์ที่ดินตามความในมาตรา ๒๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๙ และแนวคำวินิจฉัย ของคณะกรรมการกฤษฎีกาดังกล่าวข้างต้นเมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ที่ผ่านมา อย่างไรก็ตาม สำนักงาน กกพ. โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (กกพ.) พิจารณาแล้ว มีความเห็นว่า ยังมีความไม่ชัดเจนในการพิจารณาในประดุลย์ดังกล่าว ซึ่งในข่วงเวลาที่มีคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกานั้นยังไม่มีการตราพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขึ้น กองปรับข้อเท็จจริงในปัจจุบันบางประการได้เปลี่ยนแปลงไปจากอดีต โดยเฉพาะกระบวนการพิจารณารับซื้อไฟฟ้าและการรับซื้อไฟฟ้า จึงเห็นควรหารือ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกานั้นในประเด็นเรื่องการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อให้เกิดความชัดเจนในการพิจารณาอนุญาตการประกอบกิจการพลังงานของ กกพ. เนื่องจากเป็นกิจการสาธารณูปโภคที่มีผลกระทบต่อระบบความมั่นคงทางพลังงานของประเทศไทย สำนักงาน กกพ. จึงขอเรียนหารือ ดังนี้

๑. กิจการไฟฟ้าเป็นกิจการที่ต้องใช้ระยะเวลาในการพัฒนาโครงการ (๑ - ๓ ปี) ซึ่งอาจมีปัจจัยภายนอกเข้ามายกเว้นข้อที่ผู้ประกอบการไม่สามารถควบคุมได้ เนื่องจากต้องผ่านกระบวนการพิจารณาอนุญาตของหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องหลายหน่วยงาน เช่น กระบวนการจัดทำและพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (รายงาน EIA หรือรายงาน EHIA) ของคณะกรรมการผู้ชำนาญการ (คชก.) ซึ่งมีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ รอบโรงงานภายใต้รัศมี ๕ กิโลเมตรรวมอยู่ด้วย การได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) การได้รับใบอนุญาตและดินแดนดินจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) เป็นต้น นอกจากนี้ พื้นที่ที่ต้องโครงการไฟฟ้าก็มีลักษณะเฉพาะ คือ เป็นพื้นที่ตั้งอยู่ใกล้แนวระบบสายส่งไฟฟ้า หรือแนวท่อส่งก๊าซธรรมชาติ หรือแหล่งเชื้อเพลิงเพื่อลดต้นทุนค่าใช้จ่าย

การที่โครงการโรงไฟฟ้าได้ดำเนินการต่าง ๆ ที่มีผลผูกพันกับหน่วยงานของรัฐ เช่น ได้รับความเห็นชอบรายงาน EIA หรือรายงาน EHIA จาก คชก. การได้รับส่งเสริมการลงทุนจาก BOI หรือใบรับแจ้งขุดดินตามดินจาก อปท. ก่อนเข้าสู่กระบวนการอนุญาตของ กกพ. และก่อนการประปาฯ ให้ใช้บังคับผังเมืองรวม จะถือได้ว่ามีการใช้ประโยชน์ที่ดินมาก่อนหรือไม่ อย่างไร

๒. ผู้ประกอบกิจการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตและจำหน่ายไฟฟ้าให้แก่การไฟฟ้า ปัจจุบันกระบวนการพิจารณาปรับปรุงข้อไฟฟ้าโครงการโรงไฟฟ้าของผู้ผลิตเอกชนรายใหญ่ (IPP) และผู้ผลิตไฟฟ้าขนาดเล็ก (SPP) จะต้องผ่านกระบวนการคัดเลือกด้วยวิธีประกวดเชิงแข่งขัน ตามนโยบายรัฐบาลและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงพลังงานและ กกพ. กำหนด ส่วนของผู้ผลิตไฟฟ้าขนาดเล็กมาก (VSPP) ที่ใช้พลังงานหมุนเวียนจะต้องผ่านการพิจารณากลั่นกรองจากการไฟฟ้าตามระเบียบรับข้อไฟฟ้า และหลักเกณฑ์ที่ กกพ. กำหนด ก่อนนำเสนอคณะกรรมการบริหารมาตรการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้า จากพลังงานหมุนเวียน (ภายใต้คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ) ให้ความเห็นชอบ โดยมีปลัดกระทรวงพลังงานเป็นประธาน ร่วมด้วยผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เมื่อได้รับความเห็นชอบให้ตอบรับข้อไฟฟ้าแล้วจึงสามารถลงนามในสัญญาซื้อขายไฟฟ้า (PPA) ได้ ดังนั้น การได้มาซึ่งสัญญา PPA ตั้งแต่ล่างจึงไม่ใช่เรื่องเฉพาะระหว่างคู่สัญญาเชิงพาณิชย์เข้มในอดีต แต่ได้ผ่านการพิจารณาของหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งเปรียบเสมือนการให้สิทธิในการประกอบกิจการไฟฟ้า จากรัฐ โดยในอนาคตอันใกล้ การรับข้อไฟฟ้าสำหรับ VSPP จะต้องผ่านกระบวนการคัดเลือกด้วยวิธีประกวดเชิงแข่งขันกับ ซึ่งจะต้องพิจารณารายการเอกสารหลักฐานและรายละเอียดโครงการต่าง ๆ มากขึ้นรวมถึงความพร้อม ๕ ด้าน ซึ่งหนึ่งในนั้น คือ ความพร้อมด้านที่ดิน ซึ่งจะต้องนำโฉนดที่ดินหรือเอกสารสิทธิ์ที่ดินที่จะใช้ก่อสร้างโรงไฟฟ้ามาแสดงด้วย

การที่โครงการโรงไฟฟ้าได้รับพิจารณาตอบรับข้อไฟฟ้าจากการไฟฟ้าหรือลงนามในสัญญา PPA โดยผ่านกระบวนการพิจารณาและให้ความเห็นชอบจากหน่วยงานภาครัฐ ก่อนเข้าสู่กระบวนการอนุญาตของ กกพ. และก่อนการประปาฯ ให้ใช้บังคับผังเมืองรวม จะถือได้ว่า มีการอนุญาตให้ดำเนินการโครงการและเป็นการใช้ประโยชน์ที่ดินมาก่อนหรือไม่ อย่างไร

๓. มาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงานฯ กำหนดว่าในกรณีที่การปลูกสร้างอาคารหรือการตั้งโรงงานเพื่อประกอบกิจการพลังงานต้องปฏิบัติตามกฎหมายต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในมาตราดังกล่าวโดย กกพ. ต้องถามความเห็นประกอบการพิจารณาอนุญาตจากหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายเหล่านั้น ได้แก่ กระทรวงอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร กรมโยธาธิการและผังเมือง ตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง หรือกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงานตามกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน ดังนั้น กระบวนการพิจารณาอนุญาตสำหรับกิจการพลังงาน จึงแตกต่างไปจากอเด็ต จำกัดที่เคยผ่านการพิจารณาของหน่วยงานอนุญาตเพียงหน่วยงานเดียว แต่ปัจจุบันหน่วยงานเหล่านั้นมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาตรวจสอบตามหลักเกณฑ์ของกฎหมาย และแจ้งความเห็นมายังสำนักงาน กกพ. ก่อนนำเสนอ กกพ. พิจารณาให้ความเห็นชอบ

การที่โครงการโรงไฟฟ้าได้รับความเห็นชอบจาก อปท. และ อปท. มีความเห็น ควรอนุญาตก่อสร้างอาคาร (อ. ๑) ตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรือผ่านกระบวนการพิจารณาอนุญาตประกอบกิจการโรงงานผลิตพลังงานไฟฟ้า (ร.ส. ๔) จากกระทรวงอุตสาหกรรม เช่น การปิดประการศรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ ตามระเบียบของกระทรวงอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง ณ สถานที่ยื่นคำขอ สถานที่ขออนุญาตตั้งโรงงาน ที่ว่าการอำเภอ และ อปท. และผลไม่มีผู้คัดค้าน การลงพื้นที่ตรวจสอบทำเดที่ตั้งโรงงานโดยสำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัด การแจ้งความเห็นว่าเห็นควรอนุญาตโดยผู้ว่าราชการจังหวัดและกรมโรงงานอุตสาหกรรม ตามวิธีปฏิบัติและหลักเกณฑ์ของกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ก่อนเข้าสู่กระบวนการอนุญาตของ กกพ. และก่อนการประปาฯ ให้ใช้บังคับผังเมืองรวม จะถือได้ว่ามีการใช้ประโยชน์ที่ดินมาก่อนหรือไม่ อย่างไร

๕. ปัจจุบัน อปท. ได้รับการกระจายอำนาจและถ่ายโอนภารกิจจากราชการส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคตามกฎหมายหลายฉบับตามเจตนา المر่องของพระราชนูญติกำหนดແຜນແລະ ชั้นตอน การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งรวมถึงมีบทบาทหน้าที่ในการส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในห้องถิ่นและสืบทอดขุมชนตามบทบัญญัติ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งพบข้อเท็จจริงปรากฏว่า โครงการโรงไฟฟ้า ส่วนใหญ่ไม่ว่าจะตั้งอยู่ในเขตหรือนอกเขตควบคุมอาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ตาม ได้ดำเนินการจัดตั้งฝ่ายความคิดเห็นจากประชาชนในพื้นที่ก่อนเข้าสู่กระบวนการขอรับใบอนุญาต เช่น การจัดเวทีและสอบถามความคิดเห็นของคนในชุมชนซึ่งเป็นการสนับสนุนให้ตั้งโครงการ การจัดทำ ประชาคมหมู่บ้านและได้รับมติเห็นชอบ การนำเสนอเรื่องเข้าสู่ที่ประชุมสภา อปท. และได้รับมติออกฉันท์ หรือเสียงส่วนใหญ่ให้ก่อสร้างโรงไฟฟ้าในพื้นที่ เป็นต้น ซึ่งการได้รับการยอมรับจากคนในพื้นที่และ ผ่านความเห็นชอบจาก อปท. ถือได้ว่าเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้โครงการโรงไฟฟ้าสามารถอยู่ร่วมกับชุมชน ได้อย่างยั่งยืน

โครงการโรงไฟฟ้าที่ตั้งอยู่นอกเขตควบคุมอาคารและยังไม่ได้รับใบอนุญาตใด ๆ ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง แต่ได้รับหนังสือรับรองจาก อปท. ที่ระบุผลการตรวจสอบพื้นที่ดังโครงการ ว่าอยู่นอกเขตควบคุมอาคาร ไม่ต้องขออนุญาต อ.๑ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร สามารถ ก่อสร้างอาคารได้ จึงได้เริ่มทำการก่อสร้างอาคารโรงงานขึ้น หรือได้รับหนังสือแจ้งความเห็นชอบ ในโครงการจาก อปท. หรือแจ้งมติเห็นชอบจากผลกระทบทำประชาคมหมู่บ้านหรือจากการประชุม ของสภาห้องถิ่น ก่อนเข้าสู่กระบวนการขออนุญาตของ กกพ. และก่อนการประกาศให้ใช้บังคับผังเมืองรวม จะถือได้ว่ามีการใช้ประโยชน์ที่คืนมาก่อนหรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงาน คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (สำนักงาน กกพ.) โดยมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรรมการบริหาร และผังเมือง) และผู้แทนสำนักงาน กกพ. เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า ข้อหารือของสำนักงาน กกพ. เป็นประเด็นปัญหาที่ต้องพิจารณาว่ากรณีตามที่หารือถือว่าเป็นกรณีที่ได้ใช้ประโยชน์ที่คืน มาก่อนที่จะมีกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมตามมาตรา ๒๗^๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ การผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือไม่ ซึ่งปัญหาว่า อย่างไรเป็นกรณีที่ “ได้ใช้ประโยชน์ที่คืน” แล้ว ตามมาตรา ๒๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๑) ได้เคยวินิจฉัยไปในเรื่องเสร็จที่ ๒๕๑/๒๕๓๖^๒ ว่า สามารถแยก พิจารณาได้ ๒ ประการ คือ (๑) ถ้าเป็นการดำเนินการที่ไม่มีกฎหมายห้ามหรือกำหนดหลักเกณฑ์ไว้ โดยเฉพาะว่าจะต้องได้รับอนุญาตหรือได้รับอนุญาตจากหน่วยงานหรือองค์กรใดก่อนจึงต้องพิจารณา

^๑ มาตรา ๒๗ ในเขตที่ได้มีกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมแล้ว ห้ามบุคคลใดใช้ประโยชน์ที่คืนผิดไปจากที่ได้กำหนดไว้ในดังเมืองรวมหรือปฏิบัติการใด ๆ ซึ่งขัดกับข้อกำหนดของผังเมืองรวมนั้น

ความในวรรคหนึ่งนี้มิให้ใช้บังคับแก่กรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินได้ใช้ประโยชน์ที่คืน มาก่อนที่จะมีกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมและจะใช้ประโยชน์ที่คืนเป็นนั้นต่อไปเมื่อมีกฎกระทรวงให้ใช้บังคับ ผังเมืองรวมแล้ว แต่ถ้าคณะกรรมการผังเมืองเห็นว่าการใช้ประโยชน์ที่คืนเป็นนั้นต่อไปเป็นการขัดต่อนโยบาย ของผังเมืองรวมในสาระสำคัญที่เกี่ยวกับสุขลักษณะ ความปลอดภัยของประชาชนและสวัสดิภาพของสังคม คณะกรรมการผังเมืองมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินจะต้องแก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือระงับการใช้ประโยชน์ที่คืนเพื่อนำเสนอไปภายในระยะเวลาที่ให้มีสมควรได้ การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังกล่าวให้คำนึงถึงกิจการที่มีการใช้ประโยชน์ที่คืน สภาพของที่ดินและทรัพย์สินอื่นที่เกี่ยวกับ ที่ดิน การลงทุน ประโยชน์ หรือความเดือดร้อนร้ายกาจที่ประชาชนได้รับจากการนั้น ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการผังเมืองเชิญเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินมาแสดงข้อท้องเริงและความคิดเห็นประกอบด้วย

^๒ บันทึก เรื่อง การขออนุญาตก่อสร้างอาคารและการใช้ประโยชน์ที่คืนในเขตผังเมืองรวม (กรณีที่ได้รับใบอนุญาตตั้งโรงงานก่อนวันใช้บังคับผังเมืองรวม) ลงพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๖๐๑/๑๒๖๕ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ ถึงสำนักเลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกา

จากข้อเท็จจริงเป็นกรณี ๆ ไปว่าได้ใช้ประโยชน์ที่ดินตามความเป็นจริงแล้วหรือไม่ (๒) แต่ถ้าเป็นการดำเนินการที่มีกฎหมายห้ามหรือกำหนดหลักเกณฑ์ไว้โดยเฉพาะว่าจะต้องได้รับอนุญาต หรือได้รับอนุญาตจากหน่วยงานหรือองค์กรใดหรือต้องดำเนินการตามขั้นตอนเช่นใดก่อน ย่อมไม่อาจถือเอา การใช้ประโยชน์ที่ดินตามความเป็นจริงได้ ต้องพิจารณาจากการได้รับอนุญาตหรือได้รับอนุญาตตามขั้นตอนของกฎหมายเป็นสำคัญ สำหรับการดำเนินการบางเรื่องที่ควบคุมกับกฎหมายอื่นและต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายเกี่ยวกับการใช้ที่ดินและอาคารหลายฉบับ โดยมีการอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารเป็นขั้นตอนสุดท้ายรวมอยู่ด้วย การที่ผู้ยื่นคำขอได้รับใบอนุญาต หรือได้รับอนุญาตหรือได้ปฏิบัติตามขั้นตอนของกฎหมายอื่นก่อนการได้รับอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารนั้น ย่อมถือได้ว่ามีการใช้ประโยชน์ที่ดินนั้นมา ก่อนแล้ว ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) ได้มีความเห็นพ้อง ไปในแนวทางเดียวกันในเรื่องเช่นที่ ๒๗๑/๒๕๔๓^๑ และมีความเห็นเพิ่มเติมว่า การได้รับอนุญาตหรือได้รับอนุญาตหรือการได้ปฏิบัติตามขั้นตอนของกฎหมายนั้นหมายความถึงเฉพาะกรณีการได้รับอนุญาต หรือได้รับอนุญาตหรือการได้ปฏิบัติตามขั้นตอนของกฎหมายที่เกี่ยวกับการใช้ที่ดินและอาคารโดยตรง เท่านั้น เช่น การได้รับใบอนุญาตตั้งโรงงานตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือการแจ้งต่อหนังสือเจ้าหน้าที่ก่อนจะเริ่มประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ ๒ ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติโรงงานฯ การได้รับใบอนุญาตจากเจ้าหนังสือท้องถิ่นตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือการแจ้งต่อเจ้าหนังสือท้องถิ่นตามมาตรา ๓๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๘

กรณีตามข้อหารือของสำนักงาน กกพ. นั้น เนื่องจากกำหนดประเด็นการพิจารณา เป็น ๔ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง การที่ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการพลังงานได้รับความเห็นชอบ รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) หรือรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และสุขภาพ (EHIA) จากคณะกรรมการผู้ชำนาญการ หรือได้รับการส่งเสริมการลงทุน จากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน หรือได้รับใบรับแจ้งชุดดินดมจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ถือได้ว่ามีการใช้ประโยชน์ที่ดินมาก่อนหรือไม่ อย่างไร นั้น เนื่องจาก การจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) และการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EHIA) การขอรับการส่งเสริมการลงทุน และการขอรับใบรับแจ้งชุดดินดม มีใช้การได้รับอนุญาต หรือได้รับอนุญาตหรือการได้ปฏิบัติตามขั้นตอนของกฎหมายที่เกี่ยวกับการใช้ที่ดินและอาคารโดยตรง เป็นแต่เพียงเงื่อนไขที่กฎหมายบังคับให้ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการพลังงานต้องปฏิบัติ ก่อนการได้รับอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ที่ดิน กล่าวคือ การจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) และการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EHIA) เป็นการดำเนินการเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ การขอรับการส่งเสริมการลงทุนเป็น การดำเนินการเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการลงทุนตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐ หรือการขอรับใบรับแจ้งชุดดินดมดินเป็นการดำเนินการเพื่อมิให้เกิดอันตรายแก่ทรัพย์สินและ ความปลอดภัยของประชาชนตามพระราชบัญญัติการชดต้นและทดดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการพลังงานยังคงต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการ พลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายเฉพาะที่ควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินในเรื่องนี้อีก ดังนั้น การดำเนินการดังกล่าวข้างต้นจึงไม่อาจถือได้ว่าเป็นการใช้ประโยชน์ที่ดินมาก่อนตามมาตรา ๒๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ แต่อย่างใด

^๑ บันทึก เรื่อง การโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชสัสดีให้แก่ผู้ยกให้ (ข้อ ๒ และข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๖๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชสัสดี พ.ศ. ๒๕๑๘) ส่งพร้อมหนังสือสำเนาทุกงาน คณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๖๐๑/๔๙๒ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๓ ถึงสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี

ประเด็นที่สอง การที่ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการพลังงานได้รับพิจารณาตอบรับซึ่งไฟฟ้าจากการไฟฟ้าหรือลงนามในสัญญาซื้อขายไฟฟ้า (PPA) ถือเป็นการใช้ประโยชน์ที่ดินมาก่อนหนึ่งไปอย่างไร นั้น เห็นว่า การได้รับพิจารณาตอบรับการซื้อไฟฟ้าหรือการทำสัญญาซื้อขายไฟฟ้า (PPA) เป็นเพียงขั้นตอนการดำเนินการก่อนการซื้อขายไฟฟ้า โดยคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานจะออกหลักเกณฑ์ในการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้า โดยใช้อำนาจตามมาตรา ๑๑ (๔)^๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อวางแผนหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการรับซื้อไฟฟ้า เช่น กระบวนการรับซื้อไฟฟ้า คุณสมบัติของผู้ผลิตไฟฟ้า ปริมาณการรับซื้อไฟฟ้า หลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณการรับซื้อไฟฟ้า หรือภาระค่าใช้จ่ายในการซื้อมอยงระบบไฟฟ้าและการตรวจสอบอุปกรณ์ ฯลฯ ทั้งนี้ เพื่อให้ได้ผู้ขายไฟฟ้าที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดและมีความพร้อมในการดำเนินการขายไฟฟ้าให้แก่การไฟฟ้า รวมทั้ง ทำความตกลงร่วมกันระหว่างผู้ขายไฟฟ้าและการไฟฟ้า และเมื่อผ่านขั้นตอนดังกล่าวแล้ว การไฟฟ้าจะแจ้งผลการพิจารณา_rับซื้อไฟฟ้าไปยังผู้ผลิตไฟฟ้า และลงนามในสัญญาซื้อขายไฟฟ้า (PPA) กับผู้ผลิตไฟฟ้า การดำเนินการดังกล่าวเป็นขั้นตอนก่อนการได้รับอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ที่ดินและมิใช้การได้รับอนุญาตหรือได้รับอนุมัติหรือการได้ปฏิบัติตามขั้นตอนของกฎหมายที่เกี่ยวกับการใช้ที่ดินและอาคารโดยตรง ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการพลังงานยังคงต้องดำเนินการตามมาตรา ๔๕^๕ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นการปฏิบัติตามขั้นตอนของกฎหมายที่เกี่ยวกับการใช้ที่ดินและอาคารโดยตรง ดังนั้น การดำเนินการดังกล่าวข้างต้นจึงไม่อ灸ถือได้ว่าเป็นการใช้ประโยชน์ที่ดินมาก่อนตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ แต่อย่างใด

ประเด็นที่สาม การที่ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการพลังงานผ่านกระบวนการพิจารณาอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร (อ. ๑) ตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือผ่านกระบวนการพิจารณาอนุญาตประกอบกิจการโรงงานผลิตพลังงานไฟฟ้า (ร.ก. ๑) จากกระทรวงอุตสาหกรรม ถือได้ว่ามีการใช้ประโยชน์ที่ดินมาก่อนหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า โดยที่มาตรา ๔๕^๖ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานต้องขอความเห็นจากหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายต่าง ๆ และหน่วยงานดังกล่าวต้องแจ้งความเห็นให้คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานทราบ โดยคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานจะนำความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาอนุญาตการประกอบกิจการพลังงาน หากข้อเท็จจริง

“มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำกับดูแลการประกอบกิจการพลังงานเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้ ภายใต้กรอบนโยบายของรัฐ

ฯลฯ

ฯลฯ

(๒) กำหนดระเบียบและหลักเกณฑ์ในการจัดทำไฟฟ้า และการออกประกาศเชิญชวนการรับซื้อไฟฟ้า รวมทั้งกำกับดูแลขั้นตอนการคัดเลือกให้เกิดความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย

ฯลฯ

ฯลฯ

“มาตรา ๔๕ ในกรณีที่การปลูกสร้างอาคาร หรือการตั้งโรงงานเพื่อประกอบกิจการพลังงาน ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร กฎหมายว่าด้วยการผังเมือง หรือกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาและส่งเสริมพัฒนาให้การอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการนี้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาอนุญาต โดยคณะกรรมการต้องขอความเห็นจากหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายต่าง ๆ ดังกล่าวและหน่วยงานดังกล่าวต้องแจ้งความเห็นพร้อมทั้งจำนวนค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บตามกฎหมายนั้น ๆ ให้คณะกรรมการทราบด้วย

ให้สำนักงานจัดส่งค่าธรรมเนียมที่คณะกรรมการเรียกเก็บตามวรรคหนึ่ง ให้หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายต่าง ๆ เพื่อดำเนินการต่อไป

๔ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๕, ข้างต้น

ปรากฏว่าผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการพลังงานได้รับความเห็นให้ก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร (อ. ๑) จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือได้รับความเห็นให้ประกอบกิจการ โรงงานผลิตพลังงานไฟฟ้า (ร.ภ. ๕) จากกระทรวงอุตสาหกรรมแล้ว จึงเป็นกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาต ประกอบกิจการพลังงานได้ดำเนินการตามที่มีกฎหมายห้ามหรือกำหนดหลักเกณฑ์ไว้โดยเฉพาะ เกี่ยวกับการใช้ที่ดินหรืออาคารแล้ว จึงถือได้ว่าการดำเนินการดังกล่าวข้างต้นเป็นการใช้ประโยชน์ที่ดินมาก่อนตามมาตรา ๒๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๗๘

ประเด็นที่สี่ ในกรณีที่โครงการโรงไฟฟ้าตั้งอยู่นอกเขตควบคุมอาคารและยังไม่ได้รับ อนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง หากผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการพลังงานได้รับความเห็นชอบ จากประชาชนหมู่บ้านหรือจากสภาท้องถิ่นในโครงการโรงไฟฟ้า หรือได้รับหนังสือจากองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นแจ้งผลการตรวจสอบเรื่องที่ตั้งโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารว่า อยู่นอกเขตควบคุมอาคารไม่ต้องขออนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร (อ. ๑) หรือได้รับหนังสือแจ้งความเห็นชอบในโครงการโรงไฟฟ้าจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และได้เริ่มทำการก่อสร้างอาคาร ถือได้ว่ามีการใช้ประโยชน์ที่ดินมาก่อนหรือไม่ อย่างไร นั้น สำนักงาน กกพ. ได้มีหนังสือที่ ศกพ ๔๕๐๒/๑๑๕๙ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกา เพื่อเสนอข้อเท็จจริงเพิ่มเติม สรุปความได้ว่า ปัจจุบันปรากฏข้อเท็จจริงที่ต้องพิจารณาและ วินิจฉัยตามประเด็นที่หารือนี้ สำนักงาน กกพ. ขอสรุปข้อเท็จจริงและส่งเรื่องมาเพื่อประกอบ การพิจารณา ดังนี้

กรณีที่ ๑ บริษัท อ. จำกัด เป็นโครงการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ ขนาดกำลังการผลิตรวม ๒.๗ เมกะวัตต์ ตั้งอยู่ที่ตำบลโคกปีบ อำเภอเริ่มโนヽสํา จังหวัดปราจีนบูรี มูลค่าโครงการ ๓๗๙.๕๐ ล้านบาท องค์กรบริหารส่วนตำบลโคกปีบมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๕ แจ้งบริษัท อ. จำกัด ว่า พื้นที่ที่บริษัท อ. จำกัด ได้ยื่นขอ ก่อสร้างอาคารเป็นพื้นที่มีได้อยู่ในเขตควบคุม อาคาร บริษัท อ. จำกัด จึงได้เข้าปรับปรุงพื้นที่ ภายหลังจากนั้นมีการออกกฎหมายงดห้าม ให้ใช้บังคับ ผังเมืองรวมจังหวัดปราจีนบูรี พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกาศราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ต่อมาบริษัท อ. จำกัด ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต ก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร (แบบ อ. ๑) และวันที่ ๑๗ ตุลาคมพันธ์ ๒๕๕๘ นายกองค์กรบริหารส่วนตำบลโคกปีบได้ออก ใบอนุญาตดังกล่าวให้แก่บริษัท อ. จำกัด โดยถือว่าบริษัท อ. จำกัด ได้ใช้ประโยชน์ที่ดินมาก่อนแล้ว และวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๘ นายกองค์กรบริหารส่วนตำบลโคกปีบได้มีหนังสือรับรองว่า บริษัท อ. จำกัด ได้จัดทำประชามติหมู่บ้าน มีจังหวัดปราจีนบูรี ในการพิจารณาในพื้นที่ งานปรับพื้นที่ งานถนนดิน งานชุดบ่อพักน้ำ งานชุดระบายน้ำ งานฐานรากคอนกรีตบางส่วน งานรากฐานโครงการรับแข็งไข่ลาร์ งานตอกเสาเข็ม และสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดปราจีนบูรี ได้มีหนังสือถึงบริษัท อ. จำกัด แจ้งว่า หากองค์กรบริหารส่วนตำบลโคกปีบมีหนังสือรับรองว่าดำเนินการตรวจสอบสิ่งปลูกสร้าง ของบริษัท อ. จำกัด และรับรองว่ามีสิ่งปลูกสร้างมาก่อนกฎหมายงดห้าม ให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัด ปราจีนบูรี พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้บังคับ กรณีดังกล่าวถือเป็นการใช้ประโยชน์ที่ดินมาก่อนตามมาตรา ๒๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการผังเมืองฯ แต่ทั้งนี้ต้องปฏิบัติตามกฎหมายอื่น

กรณีที่ ๒ บริษัท ย. จำกัด เป็นโครงการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ ขนาดกำลังการผลิตรวม ๒.๗ เมกะวัตต์ ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลตำบลโพธิ์งาม อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบูรี ได้ยื่นขออนุญาต ก่อสร้างโรงงานผลิตพลังงานไฟฟ้าต่อเทศบาลตำบลโพธิ์งาม ซึ่งต่อมาก เทศบาลตำบลโพธิ์งามได้มีหนังสือลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๘ แจ้งบริษัท ย. จำกัด ว่า พื้นที่ที่จะ ดำเนินการ ก่อสร้างโรงงานผลิตพลังงานไฟฟ้า ยังไม่ได้ประกาศเป็นเขตควบคุมอาคาร จึงไม่สามารถ ออกใบอนุญาต ก่อสร้างฯ ให้ได้ ดังนั้น บริษัท ย. จำกัด จึงสามารถดำเนินการ ก่อสร้างโรงงานผลิต ไฟฟ้า พลังงานแสงอาทิตย์ได้โดยนิติธรรม แต่ต้องดำเนินการตามแบบแปลนและดำเนิน กระบวนการปลดอุดกั้ย ประกอบกับเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ เทศบาลตำบลโพธิ์งามได้แจ้งให้บริษัท ย. จำกัด ทราบว่าพื้นที่ดังกล่าวสามารถใช้เพื่อก่อสร้างโรงงานผลิตพลังงานไฟฟ้าได้ ภายหลังจากนั้นบริษัท ย. จำกัด

ได้ดำเนินการทดลองทำสัญญาจ้างกับห้างหุ้นส่วนจำกัด ศ. เพื่อดำเนินการก่อสร้างแนวรั้วโดยรอบพื้นที่งานถนนลูกรังภายในบริเวณที่ดิน และการปรับพื้นที่โครงการ และเมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๘ สำนักงานเทศบาลตำบลโพธิ์งาม ได้มีหนังสือรับรองว่า เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ บริษัท อ. จำกัด ได้ดำเนินการประชุมประชาคมและที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้ก่อสร้างโรงงานผลิตพลาสติกในพื้นที่บริษัท อ. จำกัด ได้ดำเนินการก่อสร้างแนวรั้วโดยรอบพื้นที่ ได้ปรับปรุงพื้นที่ภายในโดยการก่อสร้างถนนลูกรัง ปรับพื้นที่เพื่อเตรียมการสำหรับงานก่อสร้างอย่างต่อเนื่อง โดยเป็นการก่อสร้างมาก่อนที่กูกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดปราจีนบุรี พ.ศ. ๒๕๕๕ มีผลใช้บังคับ นอกจากนั้น สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดปราจีนบุรี ได้มีหนังสือลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ รับรองว่า กรณีของบริษัท อ. จำกัด ถือเป็นการดำเนินการมาก่อนที่จะมีกูกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดปราจีนบุรี พ.ศ. ๒๕๕๕ แต่ทั้งนี้ต้องปฏิบัติตามกฎหมายอื่น

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) ได้พิจารณารายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า กรณีที่บริษัท อ. จำกัด และบริษัท อ. จำกัด ได้รับความเห็นชอบจากประชุมหมู่บ้านหรือสภากองท้องถิ่นให้ก่อสร้างโรงงานผลิตพลาสติกในพื้นที่ ยังไม่ถือเป็นการได้รับอนุญาตหรือได้รับอนุญาต หรือการได้ปฏิบัติตามขั้นตอนของกฎหมาย อันจะถือได้ว่าเป็นการใช้ประโยชน์ที่ดินมาก่อนตามมาตรา ๒๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๙ แต่อย่างใด ส่วนกรณีการได้รับหนังสือจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งผลการตรวจสอบเรื่องที่ตั้งโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารนั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า บริษัท อ. จำกัด และบริษัท อ. จำกัด ได้ขอข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ก่อสร้างโรงงานผลิตพลาสติกในพื้นที่ แล้วได้รับหนังสือแจ้งผลการตรวจสอบว่าสถานที่ก่อสร้างโรงงานผลิตพลาสติกในพื้นที่อยู่นอกเขตควบคุมอาคาร จึงไม่ต้องขออนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร (อ. ๑) ก่อนกูกระทรวงให้ใช้บังคับ ผังเมืองรวมจังหวัดปราจีนบุรี พ.ศ. ๒๕๕๕ มีผลใช้บังคับ จึงเป็นกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการพลาสติกไม่อาจได้รับใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร (อ. ๑) ซึ่งจะถือเป็นการได้รับอนุญาตหรือได้รับอนุญาต หรือการได้ปฏิบัติตามขั้นตอนของกฎหมาย ก่อนกูกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดปราจีนบุรี พ.ศ. ๒๕๕๕ มีผลใช้บังคับได้ และเมื่อมีกูกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดปราจีนบุรี พ.ศ. ๒๕๕๕ ใช้บังคับในบริเวณท้องที่ดังกล่าว จึงต้องอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ซึ่งต้องดำเนินการขออนุญาตก่อสร้างอาคาร ตามที่กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารกำหนดไว้ และโดยที่มาตรา ๔๗^๑ และมาตรา ๔๘^๒ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลาสติก พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดว่า การประกอบกิจการพลาสติก ต้องได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการกำหนดกิจการพลาสติก และในกรณีที่การก่อสร้างอาคาร หรือการตั้งโรงงานเพื่อประกอบกิจการพลาสติกต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ซึ่งกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการพลาสติกกำหนดให้การขออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกำหนดกิจการพลาสติก ดังนั้น คณะกรรมการกำหนดกิจการพลาสติกจึงต้องพิจารณาข้อเท็จจริงเป็นรายกรณีว่าในกรณีนี้ได้มีการดำเนินการก่อสร้างอาคาร

^๑ มาตรา ๔๗ การประกอบกิจการพลาสติกไม่ว่าจะมีค่าตอบแทนหรือไม่ ต้องได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการ

ในการออกใบอนุญาต ให้คณะกรรมการประกาศกำหนดประเภทและอายุใบอนุญาตให้สอดคล้องกับขนาดและลักษณะของกิจการพลาสติก ฯ โดยให้คำนึงถึงผลกระทบต่อประชาชน ความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ สังคม และการลงทุน รวมถึงลักษณะการแข่งขันของกิจการแต่ละประเภท และอาจกำหนดเงื่อนไขเป็นรายรายด้วยก็ได้

การกำหนดประเภท ขนาด และลักษณะของกิจการพลาสติกที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องขอรับใบอนุญาต ให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ

เพื่อประโยชน์ในการรวบรวมข้อมูลสถิติ คณะกรรมการอาจประกาศกำหนดให้กิจการพลาสติกที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องขอรับใบอนุญาตตามวาระสาม เป็นกิจการที่ต้องมาแจ้งต่อสำนักงานกีดี

^๒ ประกาศเชิงอรรถที่ ๕, ข้างต้น

หรือใช้ประโยชน์ในที่ดินมาก่อนที่จะมีกฎหมายรองให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดปราจีนบุรี พ.ศ. ๒๕๕๕ มีผลใช้บังคับหรือไม่ หากมีข้อเท็จจริงปรากฏขัดแย้งมีการก่อสร้างอาคารหรือใช้ประโยชน์ที่ดินมาก่อนกฎหมายรองให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดปราจีนบุรี พ.ศ. ๒๕๕๕ มีผลใช้บังคับ เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินดังกล่าวสามารถใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อนั้นต่อไปได้ภายใต้ข้อยกเว้นของมาตรา ๒๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๙

(นายดิสทัต โนตรากิตย์)
เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เมษายน ๒๕๕๙